

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu a JUDr. Violy Takáčovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu **JUDr. F.P. bytom P.**, proti žalovanej **Sociálnej poisťovni, ústrediu, B.**, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 332-127-GC-04/2006** zo dňa 28. marca 2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Sp/11/2006-46 zo dňa 20.septembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Sp/11/2006-46 zo dňa 20.septembra 2007 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 332-127-GC-04/2006 zo dňa 28. marca 2006, ktorým žalovaná zmenila rozhodnutie pobočky č. 7013-3440086605-GC-04/05-609 zo dňa 4. novembra 2005 tak, že vo výrokovej časti vypustila text „...poistné na nemocenské poistenie v sume 6.912,-Sk za obdobie od 1. januára 2001 do 31. decembra 2003, poistné na dôchodkové zabezpečenie v sume 40.320,-Sk za obdobie od 1. januára 2001 do 31. decembra 2003, spolu v sume 47.232,-Sk...“ a nahradila ho textom: „...poistné na nemocenské poistenie v sume 5.760,-Sk za obdobie od 1. júla 2001 do 31. decembra 2003, poistné na dôchodkové

zabezpečenie v sume 33.600,-Sk za obdobie od 1. júla 2001 do 31. decembra 2003, spolu v sume 39.360,-Sk...“ a v ostatnom rozhodnutí pobočky potvrdila.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Krajský súd mal za preukázané, že žalobca vykonával činnosť samostatne zárobkovo činnnej osoby od 8. októbra 1991, teda odo dňa zápisu do zoznamu komerčných právnikov na základe licencie oprávňujúcej žalobcu na poskytovanie právnej pomoci č.j. 986/1991, pričom od 1. januára 2004 je zapísaný v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory a tiež, že žalobcovi bol vydaný živnostenský list č. Žo 169/1994/V zo dňa 24. januára 1994 (živnostenské oprávnenie zaniklo dňa 16. novembra 2005) a že je poberateľom starobného dôchodku od decembra 1992. Konštatoval, že z týchto dôvodov bol žalobca považovaný za samostatne zárobkovo činnú osobu podľa § 4a ods. 1 písm. b/ a c/ zákona č. 100/1988 zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len zákon č. 100/1988 Zb.) účinného do 31. decembra 2003 a ako takej mu podľa § 145a ods. 2 uvedeného zákona vznikla účasť na nemocenskom poistení a dôchodkovom zabezpečení dňom vzniku oprávnenia na vykonávanie samostatne zárobkovej činnosti. Krajský súd mal z administratívneho spisu žalovanej za preukázané, že žalobcovi vznikla obligatórna účasť na nemocenskom poistení a dôchodkovom zabezpečení od 1. júla 2001 do 30. júna 2004, pretože podľa údajov a výpisov z daňových priznaní žalobcu mal zo samostatnej zárobkovej činnosti príjmy v roku 2000 v sume 339.234,-Sk, v roku 2001 v sume 356.189,-Sk a v roku 2002 v sume 650.987,-Sk.

K námietke žalobcu, že nie je tým istým právnym subjektom, ktorému bola uložená povinnosť uhradiť poistné a penále, krajský súd uviedol, že je preukázané, že žalobca podnikal ako fyzická osoba JUDr. F. s podnikateľským dovetkom & COMPANY a konštatoval, že ani námietky žalobcu o nedostatku pasívnej legitímácie a nulite živnostenského oprávnenia nie sú dôvodné, pretože povinnosť platiť poistné mu vznikla v súvislosti s výškou príjmov z inej samostatnej zárobkovej činnosti a to z poskytovania právnej pomoci na základe oprávnenia komerčného právnicka.

Krajský súd vyslovil záver, že žalovaná postupovala správne, keď neakceptovala tvrdenia žalobcu doložené lekárskymi správami a nálezmi alebo potvrdeniami o liečbe, lebo tieto nie sú takými dokladmi, ktoré by mohli byť zohľadnené pri predpísaní dlžného poistného

za vyššie uvedené obdobia a uviedol, že žalobcovi by bolo možné zohľadniť iba potvrdenie o práceneschopnosti vydané jeho lekárom, ktoré však žalobca ani na výzvu žalovanej nepredložil. Tiež uviedol, že fotokópia potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti vystaveného dňa 26. januára 2001 nemohla byť relevantná, nakoľko v tomto konaní bolo žalobcovi predpísané poistné až od júla 2001. Poukázal tiež na závery žalovanej, ktorá šetrením u pobočky zistila, že v evidencii pracovných neschopností na rodné číslo alebo priezvisko žalobcu neboli evidované žiadne práceneschopnosti a že žalobca si ani neuplatnil nárok na nemocenské.

Z týchto dôvodov krajský súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov nepriznal.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca žiadajúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutia pobočky i žalovanej sa zrušujú. Krajskému súdu vytýkal, že sa nezaoberal nedostatkami správnych rozhodnutí spočívajúcimi v tom, že tieto ukladali povinnosť neexistujúcemu subjektu JUDr. F. P. and COMPANY, O., ktorý však nikdy právne nevznikol, ako i to, že súd neakceptoval jeho návrh na prerušenie konania do rozhodnutia o jeho žalobe proti Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky vo veci nulity živnostenského oprávnenia. Dôvodil, že nebolo ustálené, komu boli správne rozhodnutia doručované a kto je pasívne legitimovaný. V ďalšom krajskom súde vytkol, že sa nevysporiadal s námietkami o jeho práceneschopnosti, ktorú preukázal napr. dokladmi o ústavnej aj kúpeľnej liečbe. Namietal i postup v exekúciách vedených proti nemu.

Žalovaná sa v podanom vyjadrení k odvolaniu stotožnila so závermi krajského súdu a preto navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedla, že žalobca neuviedol žiadne nové právne relevantné dôvody, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia. Stotožnila sa so záverom krajského súdu, že žalobca nepredložil doklady – potvrdenia o pracovnej neschopnosti vydané lekárom, ktorý by mu dĺžku práceneschopnosti určil predpísaným spôsobom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 zákona preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 4a ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. sa na účely sociálneho zabezpečenia **za samostatne zárobkovo činné osoby** považujú

b/ **osoby, ktoré majú oprávnenie prevádzkovať živnosť,**

c/ **osoby, ktoré majú oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitných predpisov**, s výnimkou znalcov a tlmočníkov, ak vykonávajú činnosť podľa osobitného predpisu, v konaní pred štátnymi orgánmi a orgánmi, na ktoré prešli úlohy štátnych orgánov.

V zmysle poznámky pod čiarou je takýmto osobitným predpisom napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 132/1990 Zb. o advokácii v znení zákona č. 302/1999 Z.z., zákon Slovenskej národnej rady č. 129/1991 Zb. o komerčných právnikoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 14 zákona č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni (ďalej len zákon č. 274/1994 Z.z.) poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie sú povinní platiť samostatne zárobkovo činné osoby (ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. c/).

Fyzické osoby a právnické osoby uvedené v odseku 1 písm. a/ až d/ a v odseku 2 písm. a/ až d/ sú povinné platiť poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie **s výnimkou obdobia, počas ktorého boli** osoby uvedené v odseku 1 písm. a/, c/ a d/ a v odseku 2 písm. a/, c/ a d/ **uznané za dočasne práceneschopné** na výkon pracovnej činnosti (ods. 7, písm. a/)

Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 274/1994 Z.z. za samostatne zárobkovo činné osoby a spolupracujúce osoby vykazuje a odvádza poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie samostatne zárobkovo činná osoba.

Podľa § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 100/1988 Zb. v znení platnom od 1. januára 2001 na dôchodkovom zabezpečení sú zúčastnení samostatne zárobkovo činné osoby, ktorých

príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu bol vyšší ako 100 000 Sk.

Podľa § 6a ods. 1 tohto zákona samostatne zárobkovo činnnej osobe uvedenej v § 6 ods. 1 písm. c/ účasť na dôchodkovom zabezpečení vzniká od 1. júla kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu bol vyšší ako 100 000 Sk, a zaniká 30. júna kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu nebol vyšší ako 100 000 Sk.

Podľa § 145a tohto zákona na nemocenskom poistení sú zúčastnené samostatne zárobkovo činné osoby, ktorých príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu bol vyšší ako 100 000 Sk; na zvýšenie tejto sumy platí § 6b rovnako (ods. 1).

Samostatne zárobkovo činnnej osobe uvedenej v odseku 1 účasť na nemocenskom poistení vzniká od 1. júla kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu 1ha/ bol vyšší ako 100 000 Sk, a zaniká 30. júna kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu 1ha/ nebol vyšší ako 100 000 Sk; na zvýšenie tejto sumy platí § 6b rovnako (ods. 3).

Odvolaací súd mal z administratívneho spisu žalovanej za preukázané, že žalobca bol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení v rozhodnom období samostatne zárobkovo činnou osobou vykonávajúcou činnosť na základe osobitných predpisov a to od 8. októbra 1991, kedy bol ako komerčný právnik zapísaný do zoznamu vedeného bývalou Komorou komerčných právnikov Slovenskej republiky; (dňom 1. januára 2004 bol zapísaný do zoznamu Slovenskej advokátskej komory). Okrem toho bol žalobca držiteľom živnostenského oprávnenia zo dňa 24. januára 1994 a od decembra 1992 bol poberateľom starobného dôchodku. Žalobcovi, ktorý mal podľa údajov a výpisov z daňových priznaní zo samostatnej zárobkovej činnosti (činnosti komerčného právnika) príjmy v roku 2000 v sume 339.234,-Sk, v roku 2001 v sume 356.189,-Sk a v roku 2002 v sume 650.987,-Sk, teda zo zákona vznikla účasť na nemocenskom poistení a dôchodkovom zabezpečení.

Pobočka na základe kontroly odvodu poistného na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie zistila, že žalobca neuhradil poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie za obdobie od 1. januára 2001 do 31. decembra 2003 a preto mu predpísala na úhradu dlžné poistné na nemocenské poistenie v sume 6.912,-Sk za obdobie od 1. januára 2001 do 31. decembra 2003 a poistné na dôchodkové zabezpečenie v sume 40.320,-Sk za obdobie od 1. januára 2001 do 31. decembra 2003, spolu v sume 47.232,-Sk. Na odvolanie žalobcu žalovaná zmenila toto rozhodnutie tak, že žalobcovi predpísala poistné na nemocenské poistenie v sume 5.760,-Sk za obdobie od 1. júla 2001 do 31. decembra 2003 a poistné na dôchodkové zabezpečenie v sume 33.600,-Sk za obdobie od 1. júla 2001 do 31. decembra 2003, teda spolu v sume 39.360,-Sk a v ostatnom rozhodnutí pobočky potvrdila.

Krajský súd konštatoval, že žalobcovi vznikla v spornom období povinnosť platiť poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie a **to na základe príjmu dosiahnutého činnosťou komerčného právnik**a a preto námietky žalobcu týkajúce sa živnostenského oprávnenia nepovažoval za relevantné, s čím sa stotožnil aj odvolací súd.

Treba uviesť, že žalovaná sa zaoberala aj námietkou žalobcu o jeho práceneschopnosti, keď žalobcu vyzvala na predloženie potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti. Žalobca však požadované doklady nepredložil. Ako to sám v odvolaní uviedol, predložil lekárske správy, potvrdenia o ústavnej i kúpeľnej liečbe a iné, ktoré však na účely konania nemožno akceptovať ako potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti a fotokópiu potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti z januára 2001 tiež nemožno vziať do úvahy, nakoľko žalobcovi bolo predpísané dlžné poistné až za obdobie od júla 2001. Z administratívneho spisu navyše vyplýva, že žalovaná zistila, že v evidencii práceneschopností nebola registrovaná žiadna práceneschopnosť na priezvisko resp. rodné číslo žalobcu v rozhodnom období a žalobca si ani neuplatnil nemocenské.

Námietku žalobcu o nedoručení napadnutých rozhodnutí žalovanej i pobočky nepovažoval odvolací súd za právne relevantnú, nakoľko i v zmysle § 24 ods. 1 Správneho poriadku v spojení s § 33 zákona č. 274/1994 Z.z. sa dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže splnomocnením na preberanie zásielok a na doručenkách sa nachádzajú podpisy žalobcu s dátumom a pečiatkou pošty K. 1.

Odvolací súd sa nezaoberal námietkami týkajúcimi sa postupu v exekučnom konaní vedenom proti žalobcovi z dôvodu, že predmetom tohto konania je odvolanie voči rozsudku krajského súdu vo veci súdneho prieskumu správneho rozhodnutia žalovanej.

Krajský súd preto nepochybil, keď po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovanej žalobu zamietol. Odvolací súd sa stotožnil so závermi krajského súdu, že poistné bolo žalobcovi predpísané v súlade so zákonom.

Nakoľko dôvody uvádzané žalobcom neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd účastníkom nepriznal, nakoľko žalobca nebol ani v odvolacom konaní úspešný a žalovanej trovy nevznikli (§ 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP).

P o u ě n i e: Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 27. novembra 2008

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová